

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7ECdo/21/2018
Identifikačné číslo spisu:	7111229879
Dátum vydania rozhodnutia:	17.10.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Siebenstichová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:7111229879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávnenej INKASO Pohľadávok, spol. s r.o., so sídlom vo Vranove nad Topľou, Hronského 2712, IČO: 36 039 039, proti povinnej H. F.C., nar. X. A. XXXX, bývajúcej v R., V. Č.. XX, o vymoženie 82,98 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 16 Er 5436/2011, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. marca 2018 sp. zn. 17 CoE 324/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.
Povinnnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „exekučný súd“) uznesením z 13. júna 2017 č.k. 16 Er 5436/2011-25 podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku zastavil exekúciu vedenú proti povinnej na vymoženie 82,98 € s príslušenstvom. Zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že napriek tomu, že exekúcia bola vykonávaná na podklade rozhodnutia, ktorým bol priznaný nárok zo zmenky, oprávnená nepopísala rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinnou a ani nepredložila dôkazy na ich osvedčenie, hoci jej táto povinnosť vyplynula z § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“) v znení platnom v čase jeho rozhodovania (t.j. do 30.6.2016), preto bol daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) v spojení s § 243f ods. 4 Exekučného poriadku.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie oprávnenej uznesením z 28. marca 2018 sp. zn. 17 CoE 324/2017 uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie potvrdil. Zároveň rozhodol, že stranám nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania. Potvrdenie uznesenia exekučného súdu odôvodnil jeho vecnou správnosťou, stotožňujúc sa i s jeho odôvodnením.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podala oprávnená (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie.

Dovolanie odôvodnila dovolacím dôvodom uvedeným v ustanovení § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z., CSP, t.j. tým, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Odvolaciemu súdu vyčítala nesprávne právne posúdenie veci v otázke správnej interpretácie a aplikácie ustanovenia § 243f ods. 1 a 4 Exekučného poriadku. Uviedla, že odvolací súd toto ustanovenie interpretoval a aplikoval v rozpore s ústavným princípom zákazu retroaktivity, keďže akceptoval zastavenie exekúcie exekučným súdom pre nesplnenie povinnosti, ktorú v čase nadobudnutia exekučného titulu nemala a ktorú ani splniť nemohla. Žiadala preto rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, prípadne ho zmeniť a rozhodnúť o pokračovaní v exekúcii.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie bolo podané včas, na to oprávneným subjektom zastúpeným v súlade s § 429 CSP, sa následne zaoberal aj ďalšími podmienkami prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej je potrebné odmietnuť.

5. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

6. Novelou Exekučného poriadku vykonanou zákonom č. 2/2017 Z. z. nadobudlo dňa 1. apríla 2017 účinnosť ustanovenie § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, podľa ktorého dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné. V preskúmvanej veci bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu vydané dňa 27. júla 2017 a dovolacie konanie bolo začaté podaním dovolania 26. januára 2018, teda už za účinnosti novej právnej úpravy, ktorá prípustnosť dovolania v exekučnom konaní celkom vylúčila. Vzhľadom na uvedené, dovolanie proti predmetnému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie potvrdil, nie je prípustné.

7. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie oprávnenej podľa ustanovenia § 447 písm. c) CSP ako neprípustné odmietol.

8. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 CSP tak, že povinnej ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniла oprávnená (§ 256 ods. 1 CSP), povinnej žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.